

Moders og Hjemmet
(melodi: kan du glemme gamle Norge)
Kan du glemme Moders Kjæle,
hun som bog dig i sin Favn?²
Op til sit det ämme Hjerte
trykket hun dig i sin Barm.

Kan du glemme hendes Taarer,
da du ud fra Hjemmet gik?²
Og de Kjærlighedens Blikke,
som du da af hende fik?²

Husk du ei hendes ämme
Ord i Afskedstimen haard?²
Glem ei aldrig Moders Stemme,
hvor du færdes end paa jord.

Naar al Verdens vilde gagen
Tuden sig har gaaet bræt,
mindst du ei den Skæbningen,
hvor du hvilet dig saa tidt?²

Udi Aftenens stille Time,
naar paa Flugt din Tanke far,
kan du da ei Krogen skue,
og i Banken gamle Mor?²

Hun i Bøn til Gud sig sender
for sit Barn, som hun har kjær,
at med sine Almagtskænder
han det sig maa haalde nær.

Vid jer saa i ord og Gjerning,
at du hinde glemmer ei.
Strø en Blomst paa hendes Vandring
mens Anledning gives dig.